

Muziek bij het eten

MIJMERING

De ruimte oogt prettig. Ruim en sfeervol. Een ronde tafel staat op ons te wachten. Wat vindt u ervan, vraagt het meisje van de bediening verwachtingsvol. Goed, prima, mooi plekje, zeggen mijn vrienden. Goed, prima, zeg ik, maar kan de muziek af? De muziek af? Het meisje kijkt niet-begrijpend. Ja, de muziek in de luidsprekers boven ons hoofd die maar doorspeelt en me afleidt van de gesprekken die ik wil voeren? De muziek af! Muziek hoort er bij, als mes bij vork, tafelkleed bij servet. Ik hou vol. Twee minuten later is het stil.

Hoe doe je dat, vraagt een tafelgenoot verbaasd en opgelucht. Ook hij houdt niet van muziek bij het eten, in winkels of welke openbare gelegenheid dan ook. Geven wij, mijn vrienden en ik, niet om muziek? Jawel, heel veel, maar misschien juist omdat we er om geven is eten met muziek niet te doen. Ze sluipen binnen, ze haken aan je geest, ze nemen 't over, de liedjes, de woorden, de ritmes vooral. Ze zijn niet te blokken in een voor muziek ontvankelijke geest. Ze eisen op, ongevraagd en ongepast.

Het eten was goed, het gesprek aangenaam, de bediening vriendelijk, hoewel aanvankelijk licht argwanend; rare types, daar aan die ronde tafel. Bij het weggaan bedank ik het meisje voor de stilte. Ze kijkt weer niet begrijpend. O ja, de muziek. Vreemde vraag vond ze het, maar eerlijk gezegd, ze had 'm niet gemist.

Marjolijn Sengers, 26 januari 2014